

РОЗВИТОК МИСТЕЦТВА В **1917–1921** РР.

Література

Революційні події істотно вплинули на зміст літературно-мистецького життя. Політичне розмежування серед творчої інтелігенції, яке спостерігалось й до жовтня, після революції ще більше поглибилось.

У середовищі літераторів-модерністів поширюється імітація ідейної «незалежності». Численні гуртки і товариства на весь голос заявляють про своє лідерство в мистецькому процесі.

Незадовго до революції пішли з життя такі непересічні особистості, як Іван Франко, Леся Українка, Михайло Коцюбинський

Іван Франко
(1856—1916)

Леся Українка
(1871—1913)

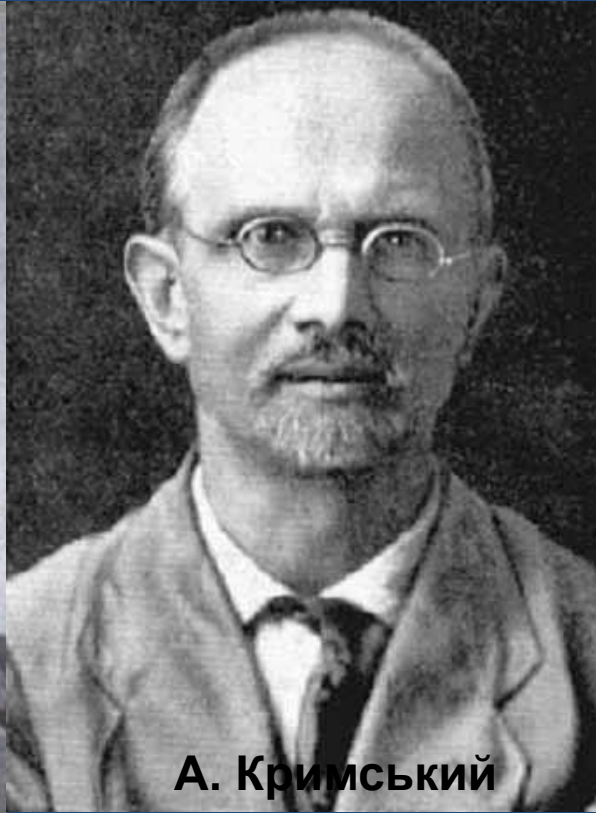
Михайло Коцюбинський
(1864—1913)

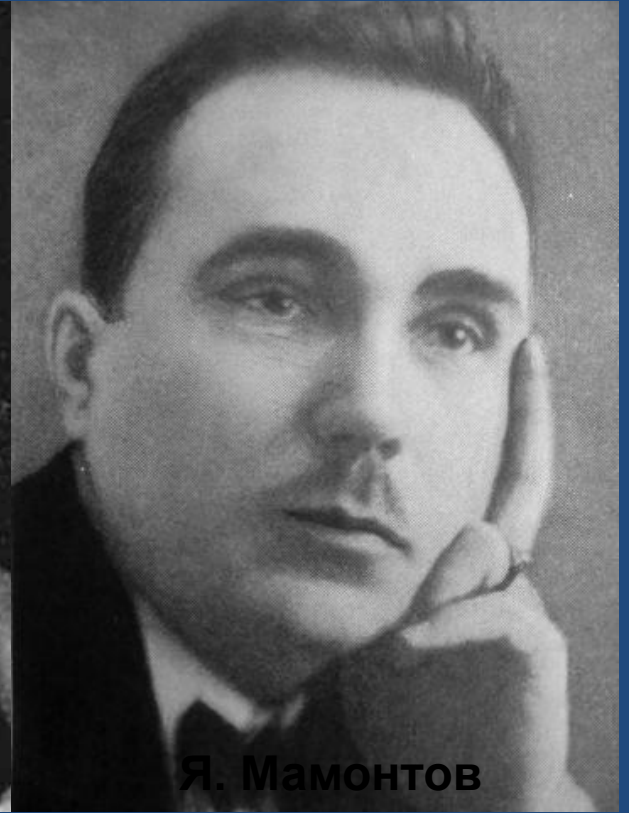
Василь Стефаник, Ольга Кобилянська та Марко Черемшина жили в Західній Україні і були позбавлені можливості брати участь у літературному процесі Наддніпрянської України.

С. Васильченко

А. Кримський

Я. Мамонтов

По-різному сприймали нову суспільно-політичну ситуацію старші українські літератори С. Васильченко, А. Кримський, М. Чернявський, Я. Мамонтов та ін. Загалом ці письменники досить швидко стали на шлях революційних перетворень.

**Олександр Олесь
(Кандиба) вважається
одним із
найяскравіших
українських поетів
XX ст. Твори О. Олесея
відзначаються
глибоким
патріотизмом і
довершеністю
поетичної форми.
Багато віршів
покладені на музику.**

Володимир Сосюра

(1898—1965)

У 1920 р. була надрукована його поетична збірка «Червона зима». З нею В. Сосюра увійшов у велику літературу. Талант поета зміцнів у радянську добу, але українська національна революція наклала свій відбиток на всю подальшу творчість митця. Звинувачення в «українському буржуазному націоналізмі» переслідували визнаного метра української літератури і в кінці життя.

Павло Тичина

(1891—1967)

У 1918 р. вийшла друком його перша поетична збірка «Сонячні кларнети». Вона вразила багатьох глибоким ліризмом і новаторською формою. 1920 р. були надруковані дві збірки молодого поета — «Плуг» і «Замість сонетів і октав».

Поет Василь Чумак (член партії боротьбистів) був розстріляний денікінцями у київському підпіллі в 1919 р. Після смерті з'явилася перша і остання збірка 18-річного поета — «Заспів». Вона показала всю силу його літературного обдарування.

**Чудовим поетом
виявився й один з
керівників
боротьбистів
Василь Блакитний
(Елланський). У
1920 р. була
опублікована його
збірка «Удари
молота і серця».**

Театральне, музичне і хорове мистецтво

Заслуговує на увагу «Молодий театр», який очолив великий майстер театрального мистецтва, видатний режисер пореволюційної доби, основоположник нового напрямку в історії українського театрального мистецтва Лесь Курбас.

Законом від 28 серпня 1918 р. Український драматичний театр став Державним українським драматичним театром, а восени Український національний театр було перетворено на Державний народний театр.

Обом театрам було надано постійні приміщення і державне утримання. Державні театри сприяли поширенню національної ідеї серед глядачів. Українське театральне мистецтво у досліджуваний період виступало важливим чинником культурного процесу.

Для поширення музичної культури 1918 р. було створено Українську державну капелу, яку очолили відомі композитори О. Кошиць і К. Стеценко. Українська державна капела гастролювала багатьма містами країни, а також поза її межами — в Австрії, Чехії, Польщі, Німеччині та Франції.

Того ж року в Києві відродилася капела кобзарів, яка складалася як із професіоналів, так і аматорів. Вона багато гастролювала Україною і привертала своїми виступами значну увагу як спеціалістів-митців, так і пересічних слухачів.

У вересні 1917 р.
було прийнято
закон про
створення
Української
академії
мистецтв —
першого вищого
художнього
навчального
закладу України.

Внаслідок певних причин її було відкрито тільки в листопаді 1918 р. До професорського складу ввійшли Г. Нарбут, Ф. Кричевський, В. Кричевський, М. Бойчук, О. Мурашко, М. Жук та інші визначні митці.

Із приходом до влади гетьмана Павла Скоропадського та зі зміною політичного режиму в Україні ставлення до релігійних питань дещо змінилося. Спеціальним наказом № 12 від 16 травня 1918 р. гетьманом Скоропадським було створено Міністерство ісповідань при Кабінеті Міністрів.

Українська
Центральна
Рада

Гетьманат
Скоропадського

Директорія

Державний орган, покликаний займатися релігійними питаннями, часом на нього лягали функції навіть посередника між державою та Церквою

Департамент
ісповідань

Міністерство
культів

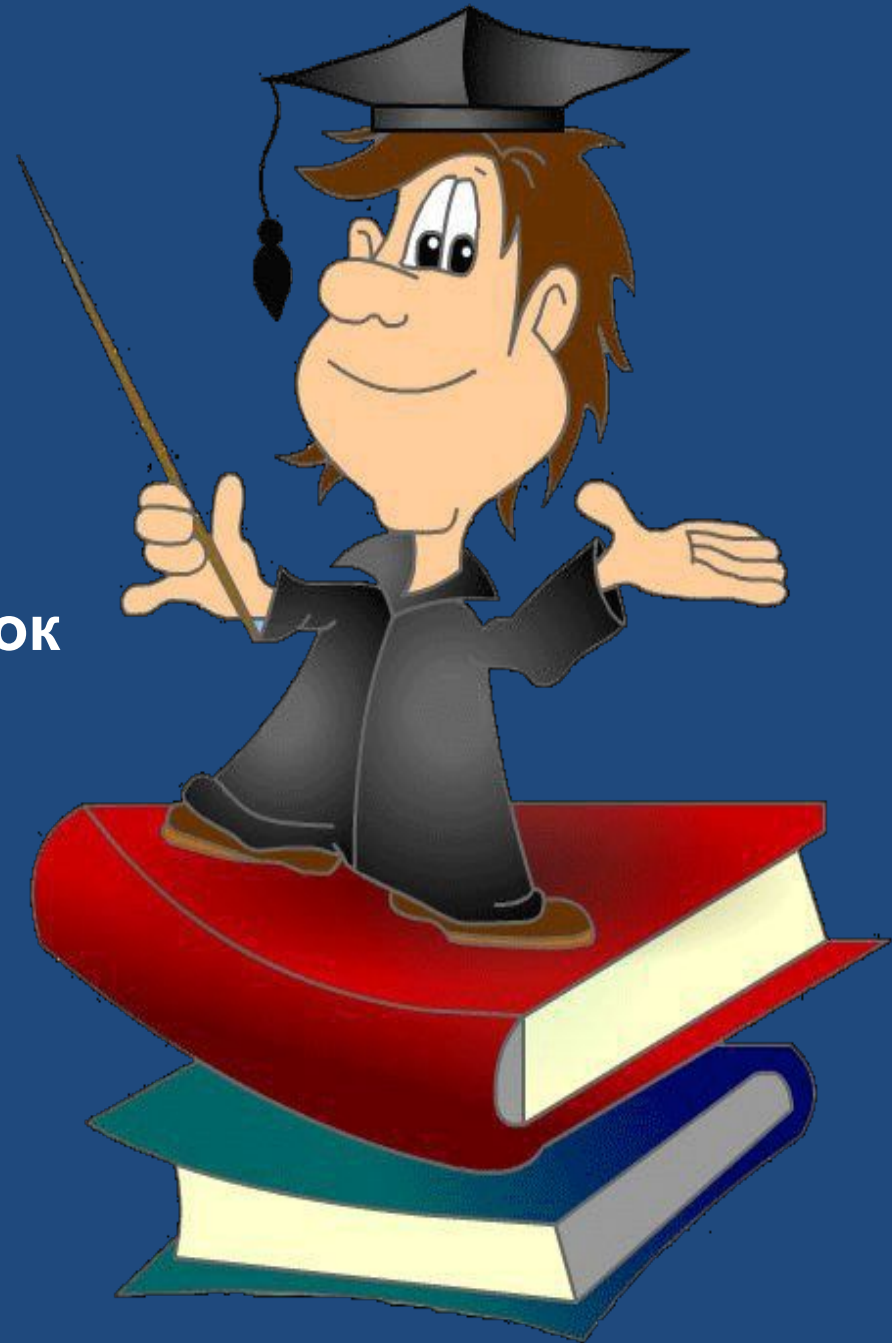
Міністерство
ісповідань

1. Назвіть письменників та поетів 1917–1921 рр.

2. Охарактеризуйте літературні течії в цей період.

3. Як би ви оцінили розвиток театру та музичного мистецтва цього періоду?

4. Назвіть особливості церковної політики українських урядів та більшовиків.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Опрацювати
відповідний
матеріал
підручника.